

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Tratatului
privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între
România și Canada semnat la Ottawa la 25 mai 1998**

**Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Tratatului
privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între
România și Canada semnat la Ottawa la 25 mai 1998, transmis de
Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.149 din 25.09.1998,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele
observații și propuneri:**

I. În ceea ce privește textul proiectului de lege

**1. Deoarece există o vădită inconsecvență în folosirea termenilor
de "asistență juridică" și "asistență judiciară", propunem revederea
exemplarului original în limba română, pentru a se stabili care din
aceste sintagme a fost avută în vedere la momentul elaborării
Tratatului. În funcție de concluzia desprinsă, sugerăm efectuarea
corecțiilor care se impun.**

**2. Art.2 nu face decât să repete ceva care se înțelege de la sine,
deoarece nici o activitate bugetară nu poate fi efectuată sau
suportată decât în conformitate cu prevederile legale în vigoare.**

Propunem de aceea fie să se facă unele mențiuni specifice pentru a justifica textul, fie să se renunțe la el.

II. În ceea ce privește textul Tratatului

1. Expresia "**pe cât de mult posibil**" din art.1(1) induce ideea că, în speță, nu este vorba de o obligație, ci de un act de bună voință - ceea ce reduce din valoarea angajantă a normei.

2. Cuvântul "**dosare**" din art.1 (5 lit.c) ar trebui eliminat, întrucât nu poate fi transmis un dosar, ci numai documente.

3. Prevederea din art.2(1) potrivit căreia cererile vor fi **executate prompt în modul specificat de către Statul solicitant**, în cazul în care legea statului solicitat nu interzice, este imprudentă, deoarece organele judiciare din România - conducându-se după norme de procedură care, după cum se știe, sunt de strictă interpretare - pot face numai ceea ce **prevede legea**, dar nu și ceea ce legea **nu interzice**.

4. La art.2(3), admiterea încălcării secretului bancar, fără nici un fel de excepție, nu are o acoperire legală.

5. În art.5(1) expresia "**va notifica orice document**" nu este adecvată, în realitate fiind vorba de "**va comunica**".

6. În art.6(1) se vorbește despre dosare care sunt **disponibile publicului**; dosarele judiciare nu sunt la dispoziția publicului astfel încât o asemenea prevedere nu trebuia inclusă în Tratat.

7. La art.6(3), furnizarea de copii certificate doar în cazul în care statul solicitant nu cere originalele documentelor, pare inexplicabilă deoarece transmiterea de copii constituie regula, iar trimiterea originalelor nu ar trebui să fie admisă nici ca excepție.

8. Art.7(2) lasă impresia că statul solicitat ar trebui să furnizeze și informații care nu sunt cerute ("ar putea fi cerute"); trebuind să presupună o asemenea cerere, înseamnă că asemenea informații trebuie transmise din oficiu.

9. Expresia "**crime**" din art.13 este neadecvată, fiind vorba, potrivit legislației române, de infracțiuni.

10. Prevederea din art.16 nu asigură un nivel echivalent între miniștrii justiției din cele două țări: posibilitatea desemnării unui funcționar ar fi trebuit să fie prevăzută și pentru ministrul justiției din România.

11. Prevederea din art.20 este formulată într-un mod lejer, lăsând posibilitatea să se înțeleagă că și în România ar exista alte limbi oficiale decât limba română.

12. În art.21(1) expresia corectă și riguroasă care trebuia să fie folosită este "va **suporta** cheltuielile" și nu "va **achita** cheltuielile".

13. Ultima parte din prevederea cuprinsă în art.22 reia ceea ce s-a stabilit în prima parte, deoarece ideea "de a nu deroga de la obligațiile existente" o include și pe aceea "de a-și acorda asistență reciprocă". Dacă s-a avut în vedere însă doar o subliniere, exprimarea corectă ar fi fost "și nu va opri"; în nici un caz, nu este potrivită exprimarea disjunctivă "**dar** nu va opri".

14. În art.24(3) ar fi trebuit să se folosească următoarea exprimare: "poate **oricând** înceta aplicarea", pentru că aceasta este ideea care s-a vrut a fi prevăzută; altfel, faptul că un stat poate denunța un tratat la care este parte, rezultă de la sine.

15. În clauza finală formula corectă și uzuală este "aceeași **valoare**" și nu "aceeași **valabilitate**" care are un alt înțeles.

III. În ceea ce privește Expunerea de motive, semnalăm faptul că Ministerul Afacerilor Externe apare doar în calitate de avizator și nu de inițiator al propunerii de ratificare, deși potrivit dispozițiilor art.7 din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, "Ministerul Afacerilor Externe prezintă Guvernului, singur sau, după caz, împreună cu celelalte ministere, propunerile cu privire la semnarea, **ratificarea**, ... a **tratatelor**, acordurilor, convențiilor și a celorlalte înțelegeri internaționale ..".

PREȘEDINTE

Valer DORNEANU

București

Nr. 805/12.10.1998